

[Svend Auken]

Det andet, hr. Erhard Jakobsen sagde, var, at han fuldstændig manglede et alternativ. Det gør jeg såmænd også. Socialdemokratiet har lagt en klar politik frem til en øjeblikkelig imødegåelse af betalingsbalanceunderskuddet, vel at mærke på en måde, der er konstruktiv, som ikke fører til øget arbejdsløshed, og som har en retfærdig byrdefordeling indbygget. Hvad har regeringen lagt frem i dag? Hvad har regeringen lagt frem over for betalingsbalancen? Jeg ved, hr. Erhard Jakobsen har sagt fra folketingets talerstol, at han engang har lært hele Bibelen udenad, og derfor vil han sikkert være glad, når jeg citerer om regeringens politik vedrørende betalingsbalancen de berømte ord fra indgangen til første Mosebog på hebraisk: tohu wa bohu. Det lyder i dansk oversættelse: »Der var øde og tomt«, og det er jo kendsgerningen. Der er øde og tomt, der er ingen initiativer omkring betalingsbalancen fra regeringens side, og derfor oplever man det fantastiske, at en opposition er nødt til at foreslå de nødvendige ubehagelige indgreb, fordi en regering viger tilbage for at leve op til sit ansvar.

Med hensyn til finansloven, som hr. Gammelgaard spurgte mig om, vil jeg gerne sige, at socialdemokratiet, som det er enhver bekendt, bortset fra sidste år siden 1929 altid har stemt for finansloven. Da skete der et brud i det parlamentariske mønster ved, at regeringen indgik finanslovforlig med et parti, der ikke ville stemme for finansloven, et parti, der i øvrigt netop har afholdt landsmøde. Jeg sad og tænkte på, at den hr. Dohrmann, der holdt sine efter min opfattelse uhyggelige taler om fremmedarbejdere på fremskridtspartiets landsmøde, for mindre end et år siden var den tiljublede helt i statsministeriets spejlsal. I år er mønsteret måske ændret igen, det vil vi da gerne i den socialdemokratiske gruppe vurdere, og hvis der er sket en ændring, vil vi selvfølgelig i god tid gøre vores stilling klar.

Jeg glemte i mit første indlæg at gøre en enkelt bemærkning om en begivenhed, der i hvert fald har optaget offentligheden meget, nemlig det skifte, der er sket i partiet venstre. Det er måske lidt usædvanligt, når det drejer sig om en politisk modstander, men jeg vil gerne sige, at vi fra socialdemokratiets side, selv om vi ikke er enige med hr. Christophersen om den økonomiske politik, mener, at vi

ved hr. Christophersens overgang til det nye arbejde i Bruxelles har mistet en god kollega med holdning og indsigt i det, han beskæftigede sig med, og vi håber selvfølgelig stadig at kunne bevare kontakten med ham på den nye post.

Så er der kommet en ny formand i venstre, og her tog socialdemokratiet fuldstændig fejl. Vi havde naturligvis regnet med, at det blev hr. Ivar Hansen, at venstre havde valgt det sikre. Nu valgte man at eksperimentere. Vi vil følge eksperimentet og selvfølgelig byde hr. udenrigsministeren velkommen som partileder til arbejdet.

Så vil jeg gerne sige til hr. Niels Helveg Petersen, at socialdemokratiet er enig i, at det dagsordensforslag, der er stillet bl.a. af hr. Niels Helveg Petersen, peger på, at der er behov for en skattereform herhjemme, men vi synes, formuleringen er meget løs, vi synes, den er helt utilfredsstillende løs. Vi synes også, at formuleringen vedrørende indkomstpoltikken er utilfredsstillende, og derfor vil socialdemokratiet ikke kunne stemme for denne dagsorden, men jeg vil til gengæld spørge hr. Niels Helveg Petersen: hvis hans dagsorden bliver forkastet om et øjeblik her i tinget, hvad vil det radikale venstre så gøre i forhold til de tre forslag, vi har lagt frem i vores dagsordensforslag til et øjeblikkeligt indgreb over for betalingsbalancen? Vi er naturligvis villige til at diskutere alle problemer med hensyn til beregningen af grundlaget for den bundne opsparing, men jeg vil alligevel spørge hr. Niels Helveg Petersen: med denne principielle tilkendegivelse er man så ikke enige med os i, at der er behov for et øjeblikkeligt indgreb, og kan man derfor ikke stemme for den dagsorden, vi har foreslået?

Og så til statsministeren. Jeg tror, at mange som jeg ved at høre statsministerens meget lange og meget interessante forsvarstale så for sig slangen foran den indiske fløjtespiller, der bliver tryllet op af kurven og efterhånden står ret op i luften overbevist om den magi, der udfoldes. Jeg sad i hvert fald til sidst med den tanke: ja men i virkeligheden er det jo udlandet, der skylder os penge. Men sådan er det desværre ikke.

Slanger kan man hive op med fløjtespil, galluptal kan man hive op med optimistiske udtalelser, men desværre er tal på en beta-